

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: O store Gud og Herre

Citation: Kingo, Thomas: "O store Gud og Herre", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter 3*, udg. af Hans Brix, Paul Diderichsen og F.J. Billeskov Jansen, Munksgaard, 1939-74., s. 261. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kingo03val-shoot-workid83878/facsimile.pdf> (tilgået 05. maj 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter 3

Endnu jeg vandrør daglig Dag,
Alt som det er min GUDs Behag,
Og søger Lykken hvor jeg kand 20
At nære mig udi min Stand!
Gid jeg fra Syndens Veye maa
I JESu Foodspoor daglig gaa,
Og fra Ulykkis Vaade-fald
Bevaris i mit loulig Kald, 25
O JESu, lad din Engle-hær
Mig altid blive huld og nær,
Gid Alting vel i Haande gaar,
Indtil mit Reyse-pas jeg faar
Herfra til Himlens Hiem og Boo, 30
Saa hær jeg naat min Reyse-roo!

166

Dend XX. Sang.
For Søfarende.

Under dend Melodie:
Beklage af ald min Sinde, etc.

I.

O store GUD og HÆrre,
Som Himmel, Jord og Land
Aldmægtig kand regiere,
Ja Havets grumme Vand,
Vi paa dit Ord
Os nu til Søs begive,
Vort Verk og Værv at drive
Og gaar fra Land og Jord.

2.

Vort Seyl vi nu ophidse
For Vindens Puste-kast, 167
GUd! hielp det selv at tridse
Og holt derved saa fast,
At Storm og Stød
Og grumme Sky-kast ikke
Skal os til Graven skikke
I Havets vaade Skiød.

3.

Du veedst vor Skibe-planke
Er næp tre Fingre breed,
Som Havets Bølger banke
Med Vold og Fyrighed:
Saa lit og er
Imellem Dødsens Hule
Og os, om Stormens Kule
Med Magt igiennemskiær.

4.

Dend første Seyle-snekke,
Som i Syndfloden flød,
Du vilde selv tildekke, 168
Der Synd og Vand sig skiød
Med Grumhed ud
Oppaa dend beged Kiiste,
Da Noah laa og priuste
Din Naade, Hierte Gud.

5.

Du haver og af Naade
Ført dine fordum vel
Igiennem Havets Vaade,
Og reddet deris Siæl!
Det røde Hav
Med Vand i Vand du mured,
At Pharao blev lured
Udi dend slibrig Grav.

6.

169 De som endnu skal fare
Ud paa de dybe Vand,
Befinder obenbare,
At tusind Ting i Strand
De Vidne bær,
At din' aldmægtig Hænder
Alt Havet overspender,
Og hersker ene der.

7.

Du kandst med Fingren true
Dend kaade bruse-søe,
Og Bølgers Stolthed kue,
Som skryde grunt og giøe;
Du kand saa snart
En Blik af Stormen giøre,
Og af en Blik opføre
En Storm med hastig Fart.

8.

O GUD! du seer vi ere
En liden Flyde-flok,
Lad Bølgens Huus os bære,
Og lad din Engle-skok
Os stedse fri
Fra Luftens Fyrstis Fare,
Fra Leviathans Snare,
I Havets farlig Sti.

170

9.

Lad Væir og Vind os føye,
Lad Lykken i vort Seyl
Og til vor Gierning bøye,
O GUD! slæ os ey feyl
Men hielp os frem,
At vi med Tak og Glæde
Paa Lande-jorden træde
Og kommer til vort Hiem.

10.

Gid og vi kunde lære
At vore Dage far,
Som Skib der seylend' ere
I Havets Bølge-glar,
Vi mod vor Død
Os daglig kand berede,
Indtil GUD vil os lede
I Himlens Havn og Skiød.

171

Hierte-Suk.

Naar jeg, O GUD paa Havet er
 Og Bølge-ryggen giennemskiær,
 Da kand jeg mig erindre,
 At i mig selv der er et Hav 5
 Ræt ved min dybe Hierte-grav
 Hvor sterke Storme tindre
 Og tunder om ved Dag og Nat,
 Endog en Stang der for er sat,
 Saa hver dog ikke kiender, 10
 Hvordan det ulmer i min Barm,
 Hvordan det pebler, naar jeg varm
 Af Harm og Vrede brænder,
 Hvordan Bekymrings Storme gaac
 I mine Aarers lønlig Vraa, 15
 Hvor Frygt udi mig velter,
 Hvor Blodet rutter om min Aand,
 Hvor Pulsen pikker ved min Haand,
 Til Hiertet nesten smelter!
 172 Da seer jeg salte Taare-vand 20
 Igiennem Øyet trilde kand,
 At viise mig dend Kilde,
 Som i mit Bryst sin Udspring hår,
 Hvor salt dend er, hvor suur og baær,
 Og hvor dend smager ilde! 25
 Da sukker jeg: O JEsu! giv
 At Havet ikke skal mit Liv
 Med Vold og Grumhed stække: